

Omenie în raporturile cu cei mici

*„V-am vorbit de la suflet la suflet,
de la inimă la inimă,
de la român la român.
Sunt sigur că m-ați înțeles...
Treceți la muncă”.*

Până azi noi am arătat slugărnicie cu cei mari și brutalitate cu cei mici. Se vedea cum un conducător care avea în stânga un țăran, se purta rău cu el și cum, imediat apoi, observând în dreapta lui un individ de sus se pleca până la pământ. Deci, în acest sens, să luați deplinele puteri ale mele, care trec la Dvs. Toți, în celulele în care sunteți, pentru a le întrebuința spre îndreptare.

Instituțiile Statului

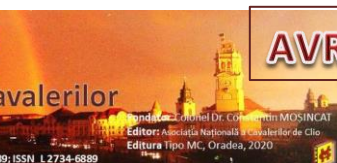
Generalul Ion Antonescu cu Horea Sima noiembrie 1940

O chestiune care mă preocupă este aceea a instituțiilor din acest Stat: Școala, Familia, Biserica, Armata și Administrația Statului, elemente de a căror forță de rezistență depinde însăși ființa Statului. Deci, aceste elemente trebuie să le dezvoltăm. Mai cu seamă mă gândesc la familie pe care o vom readuce în căminuri, căci astăzi familia a ieșit din căminuri. De soț nu mai vorbesc. Dar femeia ieșind din cămin se duce la cinematograful, face intrigi și chiar spionaj - pe acestea din urmă le voi da fără jenă în fața Națiunii; am avut o răbdare de martir, dar eu știu că erau persoane din înalta societate care veneau să mă spioneze. Le-am primit, stăteam de vorbă și nu mă sfiam să le spun ceea ce gândesc, căci eu vreau să se știe că Generalul Antonescu nu cedează. Chiar la Bistrița (Gorj) mi s-a spus să fac o declarație că renunț la politică și am spus că nu cedez și că eu voi învinge. Și când domnul David Popescu a trimis pe cineva să întrebe dacă scrisoarea legionarilor se răspândește după îndemnul meu, i-am spus celui ce venise că nu se răspândește după sfatul meu, dar o aprob în întregime și i-am mai spus: **conștiința mea este curată** ca cristalul și de aceea nici Bistrița și nici potopul nu mă înspăimântă și tot cu pumnul la el mor, chiar dacă mă pune între ziduri și dacă mă împușcă.

Domnilor, **școala a fost dezorganizată** cu instituția străjeriei, care a coborât la un nivel foarte jos tot ce era mai demn, ea fiind investită cu puteri ce anihilau adevăratul învățământ și adevărata școală. Am desființat această instituție și am ordonat să se facă o anchetă. Vă rog să luați notă de inconștiența celor ce erau acolo: în timp ce țara era sfâșiată, Regele s-a dus la Breaza unde a spus că: „venind în mijlocul vostru, capăt puteri noi”. În mijlocul Națiunii nu căpăta puteri, trebuia să se ducă la această palaterie să se învieze. Am pus să o desființeze. O să fie o problemă groaznică pe viitor conducerea Statului, pentru că în trecut s-a pierdut vremea făcându-se numai paișerii, ceea ce se poate vedea foarte bine, citindu-se cărțile publicate de d-l Sidorovici; o înșirare de cuvinte sunt aceste cărți; totul era gol de fond real, însă plin în schimb de fotografii. Mi-am pierdut timpul ca să văd ce este și acolo și concluzia mi-a fost: fond real, nimic nu era. Deci, de astăzi, se desființează. Școala, imediat, trebuie să intre în noua activitate. Aceasta nu însemnează că străjeria în ceea ce are bun trebuie să dispară, dar să se facă sub autoritatea școlară. Să armonizăm o necesitate cu alta, ca din combinarea lor să putem lua o rezistență folositoare și maximă. Biserica

Biserica trebuie curățată, trebuie pusă pe baze sănătoase, ea nu trebuie să servească de tribună publică și nici de negustorie, ci de altar de închinăciune și smerenie în fața forței supreme.

În același timp, trebuie să dea slujitorilor Altarului posibilitatea să trăiască. Și eu mă gândesc să creez o viață mai bună mai întâi funcționarilor de jos ai Statului, care formează baza de la care trebuie să plec. Nedreptatea o vedem și sus: un general de corp de armată are 54.000 lei lunar, miniștrii 40.000 lei, iar alții care stau toată ziua pe stradă, primesc sute de mii.

AVRAM IANCU - 200!

Nr.8(48/august 2024)

De multe ori oamenii care stau numai pe stradă ajung departe: astfel a ajuns generalul Masievici, care nu a citit o carte de cultură generală; la fel generalul Argeșeanu, care nici „Universul” nu-l citea, mulțumindu-se să se creadă bine informat citind afișele. Iată, Domnilor, un General de Corp de Armată și stâlp de apărare al granițelor, nu are o carte de cultură generală în bibliotecă, care nu se informează precis;

Armata, care este astăzi cel mai complicat organism - în care intră tot ce tehnica modernă a inventat - și aceste mijloace multiple trebuie coordonate, reclamă vaste cunoștințe tehnice și de cultură generală pentru cel ce ajunge la o treaptă de conducere. Nicăieri nu se cer mai numeroase calități ca în departamentul militar: cel ce nu le are, nu-i conducător, căci generalul trebuie să coordoneze în mod armonios informațiile ce i se aduc și din ele să scoată rezultanta care să-l ducă la victorie. Pentru aceasta trebuie studii, trebuie să pierzi timp reflectând, nu plimbându-te sau stând în cârciumi cum s-au ales până acum conducătorii noștri. D-l General Pantazi să aibă în vedere acest lucru.

Chestiunea evreiască

Eu m-am ferit, Domnilor, în toate proclamațiile mele de până acum să ating această problemă, pentru că din experiența mea de până acum m-am învățat că cel ce atacă multe probleme în același timp, se încurcă și pierde.

Aceasta este o problemă mare pentru noi, dar, în primul rând, trebuie să dau Neamului nostru posibilitatea de a respira liniștit. Am rezolvat criza regală, mai am de lămurit, temeinic, problema internă ce pretinde măsuri de ridicarea moralului poporului și prin autoritatea ce-mi dă trecutul meu voi aduce toate problemele care vor duce la reconstituirea forțelor Statului, la întărirea lor, și aceasta cât mai curând.

Să facem toate sacrificiile, să luptăm din toate mijloacele noastre, să transformăm Statul într-o forță reală. Este o necesitate, căci am ajuns să nu știm ce va veni mâine.

Sunt oameni care cunosc probleme și care spun că Statul Român foarte curând poate fi chemat să ia parte la o acțiune ca să-și recupereze, în parte, rușinea de care este acoperit azi. Ca să putem face aceasta, trebuie să ne surprindă acest timp pregătiți, capabili să acționăm. Ca să fim capabili să reacționăm, trebuie să reconstruim forța Statului.

Deci, al treilea scop al meu, este să reconstitui și să reîntăresc forța Statului, cât mai repede, aceasta începând cu problema Armatei. Armata trebuie redresată și ca disciplină și ca organizare și ca suflet în conducerea ei.

În trecut, un rău de care a suferit Statul acesta birocratic, a fost că toate problemele erau rezolvate după ce problema nu mai exista. Pentru ca problema să ajungă la rezolvare, se ivea un decalaj extraordinar și în tot acest timp, acest monstru birocratic cu mii de capete, lucra, se mișca și apoi când ajungea jos, totul se năruia ca un castel de cărți, soluția nu mai era oportună, nu mai era de actualitate. Prin urmare, vreau să înceteze acest sistem și ceea ce trebuie să urmăriți Dvs. este să faceți ca soluția Dvs. să ajungă jos la timp pentru a fi folositoare. Altfel, degeaba cheltuim banii și pierdem timpul. Aceasta este una din cauzele care m-au făcut să reușesc. Totdeauna am fost preocupat acolo unde am fost chemat să dirijez, am fost preocupat și mi-am pus întrebarea dacă ce hotărâsc eu aici corespunde exact cu nevoia care este jos și mă întrebam dacă aș primi-o eu - fiind jos - ce aș face.

Întrebându-vă și Dvs. atunci când dați ordine, dacă ați primi ordinul dat de Dv. Atunci când dați ordine, dacă ați primi ordinul dat de Dvs., ați putea să-l executați? Dacă veți face acest dresaj și dacă el este transmis tuturor subalternilor Dvs., veți vedea că aceste probleme se vor soluționa cu oportunitate și nu vom răspunde cu teorii sau absurdități, la realități, cum se petrecea în cele mai multe cazuri. Chiar pe câmpul de război problemele se soluționează simplu; dar, pentru că fiecare caută să fie cât mai complicat, atunci rezolvarea iese foarte prost și ajunge târziu unde trebuie. Dați problemelor soluțiuni simple, pentru a răspunde jos soluțiunea Dvs., pentru a fi oportună măsura Dvs. Acesta este principiul.

Demobilizare

În cadrul acestui principiu m-am gândit la demobilizarea armatei și în același timp să pregătesc lucrurile, să dau posibilitatea ca jos și pe toată suprafața țării să putem lucra, pentru ca la anul să avem hrană. Am dat deja instrucțiuni d-lui General Niculescu și D-sa împreună cu D-l Pantazi trebuie să procedeze foarte

AVRAM IANCU - 200!

Nr.8(48/august 2024)

serios la acest lucru. Decongestionarea Statului, atât sub raportul cheltuielilor, dar mai ales mă gândesc la producție, la brațele de muncă ce sunt necesare la țară și ca aceste brațe să fie puse la timp la muncă, nu după aceea; să ajungă la locul destinat din vreme și pe toată suprafața țării să se întâmple acest lucru. Foștii conducători nu s-au gândit deloc la acest lucru. S-au făcut rechizițiuni grele; în toate părțile am văzut fel de fel de mijloace de transport, fără să facă nimic.

Am plimbat o armată de pe o poziție pe alta și am cheltuit miliarde ca să nu facem nimic cu ea. Năruiam Statul din punct de vedere material cu aceste deplasări, fără să facem nici o acțiune, distrugând în același timp căile de comunicație, distrugând căile ferate. Aceasta a dus la consecințe fatale pentru căile ferate, nici nu a mai putut face față nevoilor ei. De aici, o repartizare insuficientă a bogățiilor. Căci, în mare măsură, criza economică de azi este o problemă de repartitie. Nu este admisibil într-un Stat organizat, ca la Dorohoi să cumperi cartofii cu 60 bani kgr. și la București să dai 6 lei pe acelaș kgr. de cartofi. Dacă repartitia ar fi bună, prețurile s-ar nivela de îndată. Și pentru a soluționa acestea, trebuie să lucrăm într-o perfectă armonie.

Să nu mai întrebuițăm, Domnilor, referate.

Eu nici în armată și nici în Ministerul de Război, nu am rezolvat problemele cu referate, cu comisiuni. Unde este comisiune, nu este dorință de a rezolva problema, ci numai dorința de a se acoperi de responsabilitate și de a încasa bani. Să vă luați responsabilitatea toată și ca să lucrați cum trebuie, să fie fiecare la locul său și să muncească acolo. Pentru că pe plan militar ne-am prăbușit în mare măsură fiindcă a fost un șef de Stat Major care când supunea o chestiune, spunea pur și simplu: „se va aviza”, în schimb își caligrafia numele pe patru coloane și pentru a scrie aceste simple cuvinte „se va aviza”, avea titlul pompos de care se folosea dânsul. Pierdea două minute ca să pună soluțiunea și zece minute pentru a-și enumera titlurile. În chestiunea Basarabiei, acest General cu presiuni enorme asupra căilor ferate, s-a împins tot fierul țării românești - și toată țara știe; sunt munți de fier care s-au dus acolo, ca să nu facem nici o fortificație.

General Ion Antonesc

Declarație extras din
Ședința Consiliului de Miniștri din 7 Septembrie 1940